

Projenin sondan bir onceki gunundayiz,
Adana Ceyhan Mustafabeyli den
selam sevgi ve saygilarimizla,

Kahramanmaras Merkez Hurriyet YIBOdan
sevgili Nilay in
notlarini yolluyoruz....

ILKYAR

--

Cocuklarımız, ilk goz agrilarimiz, ilk yarimiz;

hele ki uzaklardaki, YIBOlardaki cocuklarımız, kardeslerimiz...

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

KAHRAMANMARAŞ MERKEZ HÜRRIYET GİBO'dan

Bu sabah ekip ikiye ayrıldı. Bir kısmımız Alaaddin Özdenören Gıbo 'da etkinlikleri gerçekleştirmek üzere kalırken bir kısmımızda Hürriyet Gıbo 'ya geçti. Hürriyet Gıbo yalnız kızların olduğu pırıl pırıl bir okul. Dün akşam Alaaddin Özdenören Gıbo 'daki etkinliklere bu okulun öğrencilerinin de bir kısmı katılmıştı. Kendi okullarında da bizleri sevinçle karşıladılar. Bu gece burada kalacak olmamız ise onları oldukça mutlu etti.



Gün içinde etkinlikler gerçekleştirirken kulağıma bir şey çalındı. Halk oyunları oynayan kızlarımızın propa yapması için dapul-zurna gelecekmış. Geçen yıl katıldıkları yarışmada üçüncü olmuşlar. Bu yıl tekrar hazırlanıyorlarmış. Gösterilerini bize de sergileyecek olmaları onları oldukça heyecanlandırmıştı anlaşılır. İzlememiz için diye tekrar tekrar tembihleyip, hatırlattılar. Bekledikleri an geldiğinde bahçeden



yükselmeye başladı dapul sesi. Kızlar dîmdîk bir duruş alıp tüm özgüpenleriyle tutuştular el ele. Zılgıtlarla başladılar halaylarına. Gerçekten çok güzel olan bu gösterileriyle Kahramanmaraş dokusunu tattık sanki.

Aralarda maç bile yaptık kızlarla. Birçok yerde hala kızların okuması sorun olurken bu okulda geleceklerine ışık saçacak kızları görmek içimizdeki umudu

aleplendiriyor. İmkânsızlıkların ötesinde büyük bir gericilik dalgasıyla okuyamayan her kızımız böyle imkânlarla sahip olsa keşke. Yatakhaneye geçtiğimizde de bizleri üzen şeyler duyduk kızlarımızdan. Okuyamayan, eplenen, nişanlanan yaşlılarından bahsediyorlar henüz çocuk yaşta. Evet, garip gelebilir ama hala var böyle durumlar, maalesef var. Biraz sohbet ediyoruz derken diğer kızlar gelip ısrarla başka odalara çağırıldılar. Meğer tiyatrolar hazırlamış, makyajlar yapmış bizi bekliyorlarmış. Birkaç odada izledik hoş gösterilerini. Arada sırada böyle şeyler hazırlayıp yurttta eğlenceli paket geçiriyorlarmış.



Gösterilerinin de sonlanmasıyla yatmak için müsaade istedik güzel kızlarımızdan. Ama onlar hiç orali değiller. Sabaha kadar oturalım istiyorlar zar zor ikna ettik derken başladı bir mektup yağmuru. Her kız, gönüllü ablalarının ellerine birkaç mektup sıkıştırdı. Odama döndüğümde elimde diğer gönüllülerimize de ait olan yüzden fazla mektup vardı.

Şaşkınlık ve utanç duydum bu sevgileri karşısında. Oysa daha yapacak, yapılabilecek ne kadar çok şey vardı.

Çok daha fazlasına dikeyorum gözlerimi. Borçluyuz bu kızlarımıza, bu güzel çocuklarımıza.

Sabah yine zor bir pedayı geride bıraktık. Benim için en zor olanıydı diyebilirim. Gözleri sevgi dolu Japon kızımı, bize el sallarken omuz omuza birbirlerine destek veren gözleri nemli, sırtlarında hayatın onlara ağır gelecek sorumluluğu olan kızlarımı bırakırken elimde bir yığın mektup, içime gömdüğüm pedalar ve hikayelerle adımlıyorum otobüsün merdivenlerini. Hürriyet Kız Gıbo'nun muhteşem kızları okulunuzun adı gibi hür olun... Hürriyet her daim sizlerle olsun.

Nilay HOŞAÇ
Mersin Üniversitesi
Sınıf Öğretmenliği 3.Sınıf